

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Προς

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

κ.κ.συμβολαιογράφους περιφέρειας

ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

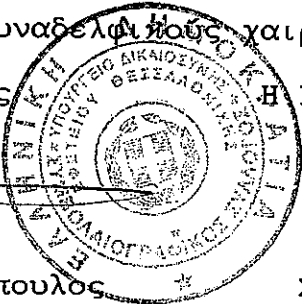
Αριθμ.πρωτ.766

Σας κοινοποιούμε το με αριθμ.πρωτ.1053922/2783/0014/-
ΠΟΛ.1156/18-08-92 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών με θέμα
"κοινοποίηση της 368/9-6-92 γνωμοδότησης της ολομέλειας του Νο-
μικού Συμβουλίου του Κράτους", για να λάβετε γνώση.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος

Η Γεν.Γραμματέας

Απ.Μαργαριτόπουλος

Σ.Μουρατίδου

ΘΕΜΑ:Κοινοποίηση της 368/9-6-1992 γνωμοδότησης της ολομέλειας του
Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

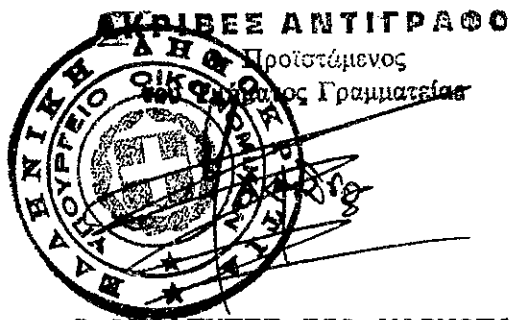
Κοινοποιούμε κατωτέρω την 368 /9-6-1992 γνωμοδότηση της
ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που έγινε δεκτή από
τον Υπουργό Οικονομικών (άποψη πλειοψηφίας).

Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση αυτή, όταν καταβληθεί από Ανώνυμη
εταιρεία φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίων, με βάση αρχική απόφαση που
προβλέπει μεγαλύτερο ποσό αυτή η Α.Ε δεν οφείλει όμοιο φόρο με
βάση νεότερη απόφαση, που απλώς μειώνει το ποσό της πρώτης στο
πράγματι συγκεντρωθέν κεφάλαιο αφού η νεότερη απόφαση ως
τροποποιητική δεν έχει αυτοτέλεια και ενσωματώνεται στην πρώτη
απόφαση.

Με εντολή Υπουργού

Ο Προϊστάμενος της Δ/σης

'Αγγελος Τριανταφύλλου

Ι. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

-Υπουργείο Εξωτερικών

Γενική Επιθεώρηση

Αμερικής 9 106 72 ΑΘΗΝΑ

-Αποδέκτες πίνακα ΣΤ' (εκτός των

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθ. Γνωμ./Σεων

Αριθ. Πρωτ./Λου

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Συνεδρίαση 23-4-1992

Σύνθεση

Πρόεδρος:

Γ. Ξγουρίτσας

Αντιπρόεδρος:

Β. Σαρακηνός

Νομικοί Σύμβουλοι:

Α. Παπανικολάου, Στ. Αργυρόπουλος, Α. Παρίδης,
Μ. Βεκρής, Δ. Διαμαντόπουλος, Α. Κομισσόπουλος, Κ.
Παπαδόπουλος, Α. Ράπτης, Π. Καμαρινέας, Ρ. Αντωνικό-
πουλος, Γ. Παπασωτηρίου, Ι. Μισαηλίδης, Ν. Πούλος,
Χρ. Παπαχρίστου, Θ. Αμπλιαντίτης, Ν. Γεράσιμος, Δ. Γριμάνι

Πάρεδροι (γνώμες χωρίς ψήφο): Χρ. Τσεκούρας, Κ. Μπακάλης, Χ. Θωμόπουλος,

Α. Φυτράκης, Ι. Τρίαντος, Μ. Απέσσος, Π. Τριανταφυλ-
λίδης.

Εισηγητής:

Χρ. Τσεκούρας, Πάρεδρος Ν.Ε.Κ.

Αριθμ. Ερωτήματος: 1032186/1517/0014/8-4-1992 Υπ. Οικ/κών, Δ/νση 14ης
Φ.Π.Α., και Ειδικών Φόρων, Τμήματος Α' Λοιπών Φορο-
λογιών.

Περίληψη ερωτήματος: 1) Εάν υπέχει υποχρέωση υποβολής νέας δηλώσεως φό-
ρου συγκεντρώσεως κεφαλαίων Ανώνυμος Εταιρεία, η
οποία προέβη στην αύξηση του κεφαλαίου της, στην
περίπτωση που με μεταγενέστερη ανακλητική - τροπο-
ποιητική απόφαση της Γεν. Συνέλευσής της το ποσό

Νο 2

της αρχικώς αποφασισθείσης αυξήσεως του κεφαλαίου της μειώνεται κατά το ποσόν που δεν εκαλύφθη..

β) Εάν επ' όσων η εταιρία υπέχει υποχρέωση υποβολής νέας δηλώσεως θα επιβληθούν εις βάρος της προσαυξήσεις λόγω μη υποβολής δηλώσεως.

Ι. α) Κατά τα παρασχεθέντα από την ερωτώσα υπηρεσία στοιχεία, η Γενική Συνέλευση Α.Ε., στις 26-6-1991 αποφάσισε την αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου κατά 7 δισεκατομμύρια δρχ. Για την αύξηση αυτή υποβλήθηκε εκπρόθεσμα δήλωση φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίων με καταβολή φόρου εκ δραχμών 70.000.000 και προσαύξηση 3.500.000 λόγω εκπρόθεσμης καταβολής. Επειδή το ποσόν της αύξήσεως δεν καλύφθηκε τελικά, σε έκτακτη Γενική Συνέλευση των μετόχων της εταιρίας την 18-10-1991, ανακλήθηκε η ανωτέρω απόφαση της 26-6-1991 και ελήφθη νέα απόφαση για αύξηση κεφαλαίου κατά 5.701.289.000 δραχμές. Η παραπάνω ανακλητική απόφαση της έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως, εγκρίθηκε με απόφαση του αρμοδίου Νομάρχη που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ΦΕΚΑΕ και ΕΠΕ. Περαιτέρω το Δ.Σ. της εταιρίας στη συνεδρίασή του της 7-1-1992 πιστοποίησε την καταβολή του εκ δραχμών 5.701.289.000 ποσού της αύξησης. Η εταιρία δεν υπέβαλε νέα δήλωση φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίων, ισχυριζόμενη, ότι η εκ του νόμου υποχρέωσή της έχει καλυφθεί με την υποβολή της πρώτης δηλώσεως, δεδομένου ότι το ποσόν που δηλώθηκε υπερκαλύπτει το ποσόν της αυξήσεως.

β) Εκ των στοιχείων του φακέλου περαιτέρω προκύπτει, ότι εις το υπ' αριθμ. 28 πρακτικό της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της εν προκειμένω Α.Ε. της 26-6-1991 και υπό τον τίτλο "Έξον ΘΕΜΑ: Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, διαλαμβάνεται ότι: "Εν όψει των ζημιών που έχουν συσσωρευθεί κατά τις προηγούμενες χρήσεις, όπως εμφανίζονται στις οικονομικές κατα-

στάσεις της χρήσεως που έληξε την 31-12-90 και σύμφωνα με το άρθρο 47 του Ν. 2190/20 η Γ.Σ. παμψηφεί και ομόφωνα αποφασίζει να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας με το ποσό των επτά δισεκατομμυρίων δραχμών, διηρημένο σε επτά (7) εκατομμύρια ανώνυμες μετοχές ονομαστικής αξίας 1.000 δραχμών εκάστης. Το ποσόν της αύξησεως θα καταβληθεί σύμφωνα με τον Νόμο¹.

Εξ' άλλου στο υπ' αριθμ. 29 Πρακτικό της Έκτακτης Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων της ως άνω εταιρίας, υπό τους τίτλους 1ου θέμα και 2ου θέμα διαλαμβάνεται ότι:

1^{ου} θέμα: *Το ποσό της αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας κατά 7 δισεκατομμύρια δραχμές.*

Ο Πρόεδρος λαμβάνει τον λόγο και αναφέρει τα ακόλουθα:

1^η Την 26^η Ιουλίου 1991 η Γενική Συνέλευση των μετόχων αποφάσισε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας κατά 7 δισεκατομμύρια δραχμές.

2. Το ποσόν αυτό δεν καταβλήθη από τους μετόχους διότι δεν ολοκληρώθηκαν διάφορες διαδικασίες σχετικές με την καταβολή του ποσού της αύξησεως.

Συνεπεία των ανωτέρω η Γ.Σ. με ομόφωνη απόφαση ανακαλεί την προαναφερθείσα απόφαση περί αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου κατά 7 δισεκατομμύρια δραχμ. η οποία ελήφθη από την Γ.Σ. των μετόχων της 26-6-1991.

Κατόπιν της άνω αναλήψεως το άρθρο 5 του Καταστατικού τροποποιείται αναλόγως σύμφωνα με το συνημμένο στο παρόν πρακτικό έγγραφο που περιέχει το κείμενο του άρθρου αυτού όπως τροποποιείται².

2^{ου} θέμα: *Το ποσό της αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας κατά 7 δισεκατομμύρια δραχμές.*

Κατόπιν της ανωτέρω αποφάσεως και της αποφάσεως του Δ.Σ. της 19-9-1991, της προτάσεως του Προέδρου της Γ.Σ. και του Διοικητικού Συμβουλίου προς τους μετόχους, των εξηγήσεως που εδόθησαν από τον Πρόεδρο κατά την παρούσα συνεδρίαση και των συζη-

τήσεων που ακολούθησαν, η Γενική Συνέλευση των μετόχων ομόφωνα αποφασίζει: Την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας με το ποσό των δρχ. 5.701.289.000".

Κατόπιν τούτων τίθενται τα ως άνω ερωτήματα επί των οποίων το Η.Ε. Κράτους εγνωμοδότησε ως κατωτέρω.

II. Κατά την παρ. α του άρθρου 17 του ν. 1676/1986 "Επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, φόρος με την ονομασία "φόρος στη συγκέντρωση κεφαλαίων". Κατά το άρθρο 18 παρ. 1 περ. α του αυτού ως άνω νόμου, "Αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγονται στο φόρο οι κατωτέρω πράξεις:

α) η σύσταση των προσώπων, που προβλέπονται από το άρθρο 17 η αύξηση του κεφαλαίου τους, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους". Εξ' άλλου από μεν την

περ. α της παρ. 1 του άρθρου 19 του ως άνω νόμου, ορίζεται ότι:

"1. ο φόρος υπολογίζεται α) για τις πράξεις των περ. α, γ και δ της παρ. 1 του άρθρου 18, στην πραγματική αξία των εισφερομένων κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων, από δε το άρθρο 20 περ. α αυτού ότι: "Η φορολογική υποχρέωση γεννάται στη σύσταση των προσώπων του άρθρου 17, στην αύξηση του κεφαλαίου ή του ενεργητικού τους, στη συγχώνευση, στη μετατροπή και στα δάνεια των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, κατά το χρόνο της σύνταξης του οικείου εγγράφου και σε περίπτωση μη συντάξεως εγγράφου κατά το χρόνο της σχετικής εγγραφής στα οικεία βιβλία". Τέλος, κατ' άρθρον 23 του αυτού ως άνω νόμου:

"1. Τα πρόσωπα που υπάγονται στο φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, οφείλουν να υποβάλουν δήλωση στον αρμόδιο, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26, οικονομικό έφορο μαζί με αντίγραφο του εγγράφου της οικείας πράξης και να καταβάλουν ολόκληρο το ποσό του οφειλομένου φόρου.

2. Η δήλωση υποβάλλεται: α) στη σύσταση, αύξηση, μετατροπή και

συγχώνευση μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη σύνταξη του οικείου εγγράφου και πάντως πριν από τη δημοσίευση ή από τη σχετική εγγραφή στα οικεία βιβλία στην περίπτωση που δεν συντάσσεται έγγραφο".

III. Η επιβολή φόρου συγκεντρώσεως κεφαλαίου εγένετο καθ' υποχρέωσιν της Ελλάδος δια την προσαρμογήν της νομοθεσίας της προς στην κοινοτικήν και συγκεκριμένως προς το άρθρ. 5 της οδηγίας 69/335 της 17 Ιουλίου 1969. Το άρθρο τούτο 5 επιδίδει την κατάργησι των διαφόρων ειμίσων φόρων που ισχύουν στα κράτη-μέλη "και την ακτ' αυτών επιβολήν ενός φόρου που εισπράττεται άπαξ μόνον εντός της κοινής αγοράς και με συντελεστήν πένε για όλα τα κράτη - μέλη". Και το άρθρ. 5 της οδηγίας και η πρακτική της κοινής αγοράς τονίζουν ότι "ο φόρος επιβαρύνεται βάσει της πραγματικής αξίας των πάσης φύσεως αγαθών τα οποία έχουν εισενεχθή πράγματι ή πρόκειται να εισφερθούν από τους εταίρους". Οι αντιλήψεις αυτές μεταφέρονται στην εσωτερική νομοθεσία με το άρθρ. 17 επ' του Ν. 1676/1986. Με τις διατάξεις αυτές, για την επιβολή φόρου συγκεντρώσεως κεφαλαίου, πρέπει να λάβη χώραν πραγματική αύξηση κεφαλαίου, ο φόρος δηλαδή επιβάλλεται επί των πράγματι εισφερομένων περιουσιακών στοιχείων. Χωρίς εισφοράν νέων περιουσιακών στοιχείων, φόρος συγκεντρώσεως κεφαλαίου δεν οφείλεται. Πράξεις εταιριών, με τις οποίες επέρχεται ονομαστική μόνον αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου λόγω προσαρμογής των παγίων περιουσιακών στοιχείων ή άλλης κατά νόμον αιτίας, δεν υπόκεινται σε φόρο συγκεντρώσεως κεφαλαίου, διότι δεν επέρχεται πράγματι εισφορά νέου κεφαλαίου. Εφ' όσον πράγματι λαμβάνη χώραν εισφορά νέου κεφαλαίου, η φορολογική υποχρέωση γεννάται κατά τον χρόνο σύνταξεως του οικείου περί αυξήσεως του κεφαλαίου εγγράφου, ήτοι κατά τον χρόνο καταχωρίσεως της σχετικής περί τούτου αποφάσεως της Γεν. Συνελεύσεως

της εταιρείας εις τα τηρούμενα πρακτικά αυτής, εντός δεκαπένθ-
μέρου προθεσμίας από της οποίας οφείλει η Α.Ε. να υποβάλει την
σχετική φορολογική δήλωση με αντίγραφο της σχετικής πράξεως προς
τον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο και να καταβάλει ολόκληρο το ποσό
του οφειλομένου δια την αύξηση του κεφαλαίου της φόρου.

IV. Στην συγκεκριμένη περίπτωση κατά την πλειοψηφήσασα γνώ-
μη όλων των παρισταμένων Νομικών Συμβούλων, πλην του Δ. Διαμα-
ντοπούλου, προς την οποία προσεχώρησαν και οι πάρεδροι, καίτοι
εν προκειμένω ελήφθησαν τυπικώς δύο αποφάσεις της Γενικής Συνε-
λεύσεως περί αύξησεως του εταιρικού κεφαλαίου, αναμφισβήτητο
είναι ότι δια της δευτέρας τούτων δεν ελήφθη νέα αυτοτελής ένα-
ντι της προηγούμενης απόφαση περί αύξησεως του κεφαλαίου, αλλά
ετροποποιήθη η πρώτη, περί αύξησεως του κεφαλαίου απόφαση, με
μείωση του ποσού της αρχικώς αποφασισθείσης αύξησεως, ώστε να
μην πρόκειται ουσιαστικώς περί δύο αυτοτελών αποφάσεων αύξησεως
του κεφαλαίου της εταιρείας αυτής, αλλά περί απλής τροποποιήσεως
της αρχικώς ληφθείσης αποφάσεως δια της νεωτέρας, ενσωματούμενης
ουσιαστικώς της τελευταίας εις την πρώτη. Συνεπώς δια της εν προ-
κειμένω δευτέρας τροποποιητικής αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως
της εν προκειμένω εταιρείας, δεν γεννάται νέα υπόχρεωση αυτής πε-
ρί υπαγωγής της εις τον φόρο συγκεντρώσεως κεφαλαίων, ούτε υπο-
χρέωση υποβολής υπ' αυτής νέας δηλώσεως δια τον φόρο τούτο, αφού
η εταιρεία είχε καταβάλει ήδη, με την υποβολή της αρχικής αποφά-
σεως της Γενικής Συνελεύσεως προ της τροποποιήσεώς της, φόρον
επί κεφαλαίου μείζονος του πράγματι συγκεντρωθέντος. Η φορολογία
δε εν προκειμένω δεν είναι τυπική ως επί τελών χαρτοσήμου, αλλά
ουσιαστική, λαμβάνουσα χώραν επί πράξεων που πράγματι συνιστούν
συγκέντρωσιν κεφαλαίου, ο δε φόρος ορίζεται εις ποσοστόν επί της
αξίας του πράγματι συγκεντρωμένου κεφαλαίου, κατά το άρθρ. 18
και 21 του Ν. 1676/1986. Το μόνο τιθέμενο ζήτημα, κατόπιν της

δευτέρας, τροποποιητικής της πρώτης αποφάσεως, είναι το ζήτημα επιστροφής εις την εν προκειμένω εταιρίαν ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιστροφής του κατ' άρθρον 24 του εν προκειμένου νόμου, μέρους του καταβληθέντος φόρου βάσει της υπ' αυτής υποβληθείσης δηλώσεως και του επί του επιστρεπτέου μέρους αυτού αναλογούντος ποσού προσαυξήσεως εκπροθέσμου υποβολής της δηλώσεως (καταβολής), ως εκ του παρακαλουθηματικού χαρακτήρος των προσαυξήσεων αυτών προς το ποσόν του οφειλουμένου βάσει της δηλώσεως πράγματι φόρου, αφού οι προσαυξήσεις αυτές προσδιορίζονται σε ποσοστό επί του βάσει της δηλώσεως πράγματι οφειλουμένου φόρου κατά τα άρθρα 19 παρ. 1 περ. α, 30 παρ. 1 του ν. 1676/86, 16 ν.δ. 3843/58, και 67 παρ. 1 ν.δ. 3323/55.

Υ. Κατά την μελετηθείσα γνώμη του Νομ. Συμβούλου Δημ. Διαμαντόπουλου:

1. Κατά την έννοιαν των κρισίων ως άνω ειδικών φορολογικών διατάξεων, η πράξη αυξήσεως του κεφαλαίου της εταιρίας αντιμετωπίζεται ως η αιτία η οποία δημιουργεί την φορολογική ενοχή, η δε πάροδος της προθεσμίας μέσα στην οποία πρέπει να υποβληθεί στην φορολογούσα αρχή η σχετική δήλωση, συνεπάγεται τις διαγραφόμενες από τον νόμο κυρώσεις (πρόστιμο κ.λ.π.). Πουθενά στον φορολογικό νόμο δεν τίθεται ως προϋπόθεση της αυτονομίας της πράξεως περί αυξήσεως του κεφαλαίου και της τηρήσεως των ως άνω διατάξεων, το κύρος της πράξεως ή οποιαδήποτε άλλη προϋπόθεση.

2. Περαιτέρω, η αποτελούσα, κατ' άρχήν, δικαίωμα εκείνων που εκπράζουν την δικαιοπρακτική βούληση της εταιρίας οργάνων της, νομική εξαφάνιση μιας πράξεως περί αυξήσεως του κεφαλαίου αυτής και η επανάλειψη της στην συνέχεια (σε αμεσότερο ή αργότερο χρόνο), ουδεμία απολύτως νομική ιδιομορφία ενέχει και δεν

δύναται να θεωρηθή ότι επηρεάζει, επί τη βάσει οποιασδήποτε ηθικού περιεχομένου κατασκευής την ευθεία εφαρμογή των αδιαστίκτων ως άνω φορολογικών διατάξεων.

Η μη επέλευση των αποτελεσμάτων μιας πράξεως περί αυξήσεως του κεφαλαίου (μη καταβολή του ποσού της αυξήσεως ή μη κάλυψη έστω του ποσού της αυξήσεως κ.λ.π.) έστω και με την έννοια της ανακλήσεως αυτής, υπό τις ειδικές πάντοτε προϋποθέσεις και μέχρι παραγραφής της σχετικής αξιώσεως, θα ήταν δυνατόν ενδεχομένως να επιτρέψη την ανρλήτηση (μόνον) του καταβληθέντος φόρου, ως αχρεωσήτως καταβληθέντος, δεν σημαίνει όμως καθόλου τούτο ότι κάθε εν συνεχεία, νέα πράξη περί αυξήσεως του κεφαλαίου στερείται της φορολογικής αυτονομίας της και δεν συνεπάγεται αυτοτελώς την εφαρμογή του νόμου, διότι δήθεν είναι εντεταγμένη στην προηγουμένη εκδηλωθείσα συμπεριφορά προς την κατεύθυνση αυτή και απορροφάται κατά κάποιο τρόπο και εκτιμάται ενιαία με αυτήν από φορολογικής σκοπιάς. Κανείς ασφαλώς δεν δικαιούται να τροποποιήσει (ενδεχόμενα με ανέλεγκτη σκοπιμότητα συνυφασμένη) βούληση του δικαιοπρατήσαντος οργάνου της εταιρίας περί ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ της πρώτης πράξεως περί αυξήσεως του κεφαλαίου και καταπίσεως νέας πράξεως, όταν η βούληση περί ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ προκύπτει άμεσα από την τραυματική διατύπωση της σχετικής δικαιοπραξίας και να διαπλάσῃ, βούληση εντελώς αντίθετη προς την ευθεία έννοια της δικαιοπρατικής δηλώσεως (όπως είναι η διαπλάση στην θέση της δηλωθείσης ολοσχερούς ανακλήσεως, της μη δηλωθείσης τροποποιήσεως της πρώτης πράξεως δια της δευτέρας), και να ανατρέψη έτσι εκ θεμελίων το σύστημα εφαρμογής δημοσίας τάξεως διατάξεων, όπως των ως άνω φορολογικών.

Αποτελεί βέβαια επίτμηση του δικαιοπρατήσαντος εταιρικού οργάνου αν θ' ανακαλέση την πρώτη πράξη του ή αν θα τροποποιήσει αυτήν. Όταν όμως εδήλωσεν απερίφραστα ότι ηθέλησε την ανάκληση

αυτής, συζήτηση περί απλής τροποποίησης της δεν επιτρέπεται να γίνει, ώστε με μια τέτοια ανεπίτρεπτη επέμβαση της φορολογούσης αρχής (ή άλλου ερμηνευτού των δηλώσεων αυτών), να επέλθω στο δημόσιο σημαντικωτάτη οικονομική ζημία, είτε εκ της μη φορολογικής αυτονόμου λειτουργίας της επομένης, (δευτέρας), μετά την ανάκληση της πρώτης, πράξεων περί αυξήσεως του κεφαλαίου, είτε εκ της απώλειας των τυχόν εκ της εκπροθέσου υποβολής δυνάμει αυτής ή της πρώτης (ανακληθείσης) σχετικής φορολογικής δηλώσεως οικονομικών κυρώσεων.

3. Συνεπώς, κατά την γνώμη αυτή, η ορθότερη απάντηση εις το ερώτημα είναι: α) ότι, οι δύο ως άνω πράξεις αυξήσεως του κεφαλαίου, τυπικά και ουσιαστικά αυτόνομοι, υπόκεινται αυτοτελώς εις την κατά νόμον φορολόγηση, β) ότι η δεύτερα των ως άνω πράξεων θα εκτιμηθή από την φορολογούσα αρχή ως αυτοτελής πράξη επισύρουσα τις οριζούμενες, από τον νόμο ουσία και ως εκ του χρόνου υποβολής της σχετικής δηλώσεως (πρόστιμο εκπροθέσου κ.λ.π.), συνέπειες, γ) ότι ανακύπτει ίσως θέμα αναζητήσεως μόνο του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, βάσει της πρώτης έκδοσης κατά πάντα δηλώσεως. Αντίθετα το εκπρόθεσμο αυτής, εφ' όσον η πράξη αυξήσεως του κεφαλαίου είναι καθ' όλα έγκυρη, δεν ανα-τρέπεται, άρα και το συνεπεία τούτου πρόστιμο, δεν αναζητείται, αφού δεν πάσχει η σχετική πράξη της φορολογούσης αρχής.

VI. Κατά ταύτα, το Ν.Σ.Κ. κατά πλειοψηφίαν, στο πρώτο επί των εν αρχή ερωτημάτων, απάντησεν ότι, καταβληθέντος υπό Α.Ε. φόρου συγκεντρώσεως κεφαλαίου, βάσει αρχικής αποφάσεως που προβλέπει μείζον ποσόν, η αυτή Α.Ε. δεν οφείλει όμοιον φόρον βάσει νεωτέρας αποφάσεως που απλώς μειώνει το ποσόν της πρώτης εις το πράγματι συγκεντρωθέν κεφάλαιον, αφού η νεωτέρα απόφασις δεν έχει αυτοτέλειαν, ως τροποποιητική και ενσωματωθείσα στην πρώτην. Αντίθετος άποψις, οδηγεί σε επιβολή φόρου επί ανυπάρκτου

αντικείμενου, παρά τα άρθρ. 18 και 21 του Ν. 1676/1986, κατά
τα οποία αντικείμενο του φόρου είναι το πράγματι συγκεντρώ-
μενο κεφάλαιο, ο οριζόμενος δε συντελεστής του φόρου, λειτουρ-
γεί στην αξία του πράγματι συγκεντρωμένου κεφαλαίου. Με την
απάντησή αυτή, παρέλκει απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

ΕΘΕΩΡΗΘΗ

9-6-1992

Ο Πρόεδρος του Π.Σ.Κ.

Τ.Σ.

Γεώργιος Σκουρίτσας

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

Τ.Σ.

Χρ. Τσεκούρας

